DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 12	Warszawa, dnia 15 grudnia 1928 roku	Rok X

96.

K.III.c.1852.

ROZPORZĄDZENIE
W SPRAWIE PRZEPISÓW O ŚWIADECTWACH POCHODZENIA TOWARÓW DLA URZĘDÓW PODLEGŁYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH.

W porozumieniu z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, w celu skompletowania istniejących przepisów o świadectwach pochodzenia towarów, zarządzam co następuje:

1) Uchyla się moc obowiązującą poniżej wymienionych okólników:

z roku 1923

Nr. Nr.	D. IX. 1956	z 10/IV	(Dz. Urz. M. S. Z.	Nr. 7,	poz. 74)
	D. IX. 755	„ 10/IV	(„ „ „	Nr. 7,	„ 75)
	D. IX. 5574	„ 15/XII	(„ „ „	Nr. 16,	„ 200)

z roku 1924

Nr. Nr.	D. IX. 1170	z 26/III	(Dz. Urz. M. S. Z.	Nr. 4,	poz. 42)
	D. IX. 1813	„ 8/IV	(„ „ „	Nr. 4,	„ 43)
	D. IX. 3498	„ 17/VI	(„ „ „	Nr. 5,	„ 66)

z roku 1925

Nr. Nr.	R.E. 366	z 21/III	(Dz. Urz. M. S. Z.	Nr. 3,	poz. 28)
	R.E. 683	„ 25/V	(„ „ „	Nr. 4,	„ 36)
	K.III.c. 2414	„ 20/V	(„ „ „	Nr. 5,	„ 63)
	O.I.Org.10722	„ 25/VI	(„ „ „	Nr. 7,	„ 76)
	D.D.P. 249	„ 20/VII	(„ „ „	Nr. 8,	„ 91)
	K.III.c. 5486	„ 23/VII	(okólnik	Nr. 143	)
	K.III.c. 6031	„ 26/VII	(„	Nr. 159	)
	K.III.c. 8283	„ 2/XII	(„	Nr. 260	)

z roku 1926

Nr. Nr.	K. III. c.	1090	z 4/VI	(Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 5,	poz. 59)
	R. E.	1512	„ 25/V	(„ „ „ Nr. 5,	„ 53)
	K. III. c.	1600	„ 1/IX	(„ „ „ Nr. 7,	„ 87)

z roku 1927

Nr. Nr.	K. III. c.	2439	z 25/II	(Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 2,	poz. 16)
	K. III. c.	586	„ 4/VI	(„ „ „ Nr. 4,	„ 57)
	K. III. c.	272	„ 17/III	(okólnik Nr. 33)	

z roku 1928

Nr. Nr.	K. III. c.	212	z 18/II	(Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 3,	poz. 19)
	K. III. c.	335	„ 29/II	(„ „ „ Nr. 6,	„ 51)
	K. III. c.	622	„ 20/IV	(„ „ „ Nr. 6,	„ 47)
	K. III. c.	912	„ 28/VII	(„ „ „ Nr. 9,	„ 72)

2) Jednocześnie wchodzą w życie załączone przepisy o świadectwach pochodzenia dla urzędów podległych M. S. Z.

3) Za ścisłe przestrzeganie załączonych przepisów o świadectwach pochodzenia towarów odpowiedzialny jest wobec M. S. Z. kierownik danego urzędu zagranicznego, niezależnie od odpowiedzialności wszystkich innych urzędników w zakresie powierzonych im, a nie spełnianych należycie czynności.

4) Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem jego ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

Minister:

Warszawa, 20/XI 1928. (—) *August Zaleski*

P R Z E P I S Y

O ŚWIADECTWACH POCHODZENIA TOWARÓW DLA URZĘDÓW PODLEGŁYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH, WYDANYCH PRZEZ M. S. Z. W POROZUMIENIU Z MINISTERSTWAMI SKARBU ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU.

I.
P R Z Y W Ó Z.

§ 1.

Określenie świadectwa pochodzenia.

Świadectwo pochodzenia towaru jest dokumentem, stwierdzającym pochodzenie towaru z określonego kraju.

Za kraj pochodzenia uważa się ten kraj, w którym dany towar został wytworzony lub przetworzony, przyczem niemniej, jak 50% wartości towaru przypada na koszty robocizny i surowców tego kraju.

Za kraj przychodzenia towaru uważa się ten kraj, z którego towar został nadany do bezpośredniego przywozu do polskiego obszaru celnego.

§ 2.

Cel świadectwa pochodzenia.

Świadectwa pochodzenia towarów wymagane są przy przywozie tylko niektórych towarów do polskiego obszaru celnego, a to w następujących przypadkach:

a) celem uzyskania zniżki konwencyjnej na towary, ściśle wymienione w odnośnych traktatach handlowych;
b) przy zastosowaniu ulgi celnej, udzielanej za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu;
c) celem stwierdzenia pochodzenia towarów, zakazanych do przywozu w myśl postanowień § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 10 lutego 1928 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 15, poz. 113).

§ 3.

Kraj, w którym świadectwa pochodzenia mogą być wystawione.

Świadectwa pochodzenia celem uzyskania zniżki konwencyjnej w myśl punktu a) § 2 niniejszych przepisów wystawione być mogą jedynie w kraju, który jest jednocześnie krajem pochodzenia i przychodzenia towaru, o ile następne paragrafy nie przewidują postanowień odmiennych.

Świadectwa pochodzenia, celem uzyskania ulgi celnej w myśl punktu b) § 2 niniejszych przepisów, mogą być wystawiane również w kraju, z którego towar przychodzi; w treści świadectwa winien jednak być podany kraj pochodzenia towaru.

§ 4.

Zbędność świadectw pochodzenia na towary zwolnione od cła.

Zbędne jest udzielanie świadectw pochodzenia na przedmioty, które są zwalniane od cła na podstawie art. 10 i 11 rozporządzenia ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z 11 czerwca 1920 o taryfie celnej (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 51, poz. 314).

Przy przywozie do polskiego obszaru celnego przedmiotów, wymienionych w art. 11 p. 1, 2 i 3 cytowanego rozporządzenia (przesiedlenia, wyprawy ślubne, spadki), wymagane są dokumenty, przewidziane w § 9 punkt 1, 2 i 3 rozporządzenia ministra Skarbu z 13 grudnia 1920 o postępowaniu celnem (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 11 z 1921, poz. 64).

§ 5.

Wzór świadectwa pochodzenia.

Świadectwa pochodzenia na towary winny być wystawione według załączonego sub 1) wzoru, o ile zaś towary pochodzą ze Stanów Zjednoczonych Ameryki — według wzoru załączonego sub 2).

Świadectwo pochodzenia, umieszczone na oddzielnym arkuszu, winno być trwale połączone z odnośną fakturą, może być jednak wystawione na odwrocie faktury.

Wszystkie rubryki w świadectwie pochodzenia winny być wypełnione dokładnie. W szczególności rubryka „wyszczególnienie towaru” powinna zawierać ścisłą i dokładną nazwę wysyłanego towaru możliwie według klasyfikacji taryfy celnej.

Firma, podana w świadectwie pochodzenia, powinna być indentyczna z firmą, wystawiającą fakturę lub bordereau, które powinny być wystawione na odbiorcę w miejscowości, leżącej na obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 6.

Instytucje, uprawnione do wystawiania świadectw pochodzenia.

Świadectwo pochodzenia towaru wystawione być może bądź przez Izby Handlowe i Przemysłowe, do których okręgu należy wysyłający, bądź przez każdy inny organ lub związek gospodarczy, uznany przez Rząd polski.

Rządy poszczególnych państw notyfikują każdorazowo Rządowi polskiemu listę instytucyj, upoważnionych do wystawienia świadectw pochodzenia.

Poszczególne urzędy konsularne utrzymują ewidencję instytucyj, uprawnionych w ich okręgach do wystawienia świadectw pochodzenia, zbiory faksymile podpisów oraz odbitki używanych przez te instytucje pieczęci.

§ 7.

Język świadectwa pochodzenia.

Świadectwa pochodzenia sporządza się w języku polskim i języku kraju, w którym zostało świadectwo wystawione, lub w językach polskim i francuskim.

W przypadkach, kiedy nazwa towarów w świadectwie pochodzenia podana została wyjątkowo tylko w języku obcym, winien urząd wizujący przetłumaczyć tę nazwę na język polski bez pobierania opłaty za tę czynność.

§ 8.

Obowiązek wizowania świadectw pochodzenia.

Świadectwo pochodzenia winno być zaopatrzone w wizę konsularną i jest ważne tylko w terminie ważności tej wizy.

§ 9.

Cel wizy.

Wizowanie świadectw pochodzenia ma na celu z jednej strony skontrolowanie przez konsulat, czy świadectwo wydane zostało przez instytucję do tego upoważnioną i czy przytoczone przez nią dane są wiarogodne, z drugiej zaś strony ma na celu zalegalizowanie świadectwa pochodzenia wobec polskich urzędów celnych.

§ 10.

Urzędy, wystawiające wizy.

Wizy na świadectwach pochodzenia towarów są wystawiane przez polskie konsulaty etatowe i honorowe pełnoprawne oraz przez wydziały konsularne przy poselstwach lub przez same poselstwa, o ile w ich siedzibie niema konsulatu, a przy poselstwie nie istnieje wydział konsularny.

Konsulowie honorowi mogą wizować te świadectwa tylko na podstawie specjalnego upoważnienia, udzielonego przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

§ 11.

Odmowa wizy.

Jeżeli dane, przytoczone w świadectwie pochodzenia nasuwają upoważnionej do wizowania świadectw władzy jakiekolwiek wątpliwości, powinna ona uzależnić wydanie wizy od uzyskania przez stronę świadectwa sprawdzenia (certificat de vérification) lub wręcz odmówić wizy.

Jeżeliby wysyłający obawiał się, że towar mógłby podlegać zarzutom nawet pomimo zaopatrzenia go w świadectwa pochodzenia, to może w myśl postanowień niektórych traktatów handlowych (umowa handlowa między Polską a Francją z 9 grudnia 1924 — Dz. Ust. Rz. P. Nr. 67 z 1925, poz. 468, art. XXIV) zażądać potwierdzenia świadectwa pochodzenia przez świadectwo sprawdzenia, wystawione i podpisane zarówno przez organ, wystawiający świadectwo pochodzenia, jak i przez agenta technicznego, którego wyznaczy przedstawiciel dyplomatyczny polski i zanotyfikuje rządowi kraju pochodzenia. Agent ten będzie mógł w celu dokonania sprawdzenia domagać się wszelkich dowodów i celowych wyjaśnień oraz pobierać

opłatę, której wysokość będzie ograniczona ściśle do kosztów tej funkcji lub wyjazdu koniecznego do wystawienia świadectwa sprawdzenia.

§ 12.

Tekst wizy, celem uzyskania zniżki celnej.

Tekst wizy konsularnej na świadectwie pochodzenia, wystawionem w myśl punktu a) oraz b) § 2 niniejszych przepisów, winien ściśle odpowiadać załączonemu sub 3) wzorowi.

Wizę tę wystawia się w języku polskim.

Wiza winna być zaopatrzona bezwarunkowo w podpis i pieczęć urzędową konsulatu, bez których urzędy celne świadectw pochodzenia uznawać nie mogą.

§ 13.

Tekst wizy, nieuprawniającej do zniżki celnej, a tylko stwierdzającej pochodzenie towarów.

Tekst wizy konsularnej na świadectwie pochodzenia, wystawionem w myśl punktu c) § 2 niniejszych przepisów, winien ściśle odpowiadać załączonemu sub 4) wzorowi.

Wizę tę wydaje się w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z 10 lutego 1928 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 15, poz. 113), które uchyla zakaz przywozu towarów do obszaru celnego. wyszczególnionych w rozporządzeniach Rady Ministrów z 17 czerwca 1925 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 61, poz. 430) i z 11 lipca 1925 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 69, poz. 486), t. j. w listach zakazów t. zw. II i III, o ile towary te pochodzą lub przychodzą z jakiegokolwiek kraju, prócz Rzeszy Niemieckiej.

Treść tej wizy jest inna, niż wizy, przewidzianej w § 12, gdyż na podstawie jej nie można uzyskać zniżki celnej konwencyjnej.

Wiza taka, a przynajmniej jej zdanie: „nie dotyczy zniżek celnych", winna być wystawiona w języku polskim i języku kraju urzędowania konsulatu lub w języku francuskim.

W myśl powyżej cytowanego rozporządzenia świadectwa pochodzenia, wystawiane celem zastosowania stawki konwencyjnej, uprawniają zarazem do odprawy celnej towarów, wymienionych w listach zakazów II i III, bez osobnych pozwoleń przywozowych.

Jeżeli nie wystawia się świadectwa pochodzenia celem uzyskania zniżki celnej konwencyjnej, to urzędy celne będą odprawiać towary, wymienione w listach zakazów II i III, a pochodzące nie z Rzeszy Niemieckiej,

bez osobnych pozwoleń przywozowych, tylko na podstawie świadectw pochodzenia, zaopatrzonych przez konsulat w wizę według załączonego sub 4) wzoru.

Wiza taka może być wystawiona również dla towarów, niepochodzących z okręgów, a nawet kraju urzędowania konsulatu, lecz pozostających w układach celnych lub znacjonalizowanych w kraju urzędowania konsulatu.

Za znacjonalizowany w danym kraju uważa się ten towar, od którego zostało opłacone całkowite cło, lub który został wpuszczony do wolnego obrotu celnego.

Nie należy udzielać wizy na towary pochodzenia niemieckiego, nawet wysyłane z kraju lub przechodzące przez kraj, w którym dany urząd konsularny ma siedzibę, oraz na znacjonalizowane towary pochodzenia niemieckiego.

Nie należy również udzielać powyższej wizy na towary, wymienione w listach zakazów II i III, o ile, nie będąc nawet pochodzenia niemieckiego, idą jednak do polskiego obszaru celnego ze składów, znajdujących się na terytorjum Niemiec, lub z portów niemieckich, lub też załadowane są na stacjach niemieckich z przeznaczeniem do polskiego obszaru celnego.

Konsulaty Rz. P. na terytorjum Rzeszy Niemieckiej nie mogą wobec powyższego wystawiać wiz na świadectwa pochodzenia, przewidzianych w p. c) § 2 niniejszych przepisów.

§ 14.

Termin ważności wizy.

Termin ważności wizy określa władza, upoważniona do wizowania.

W każdym razie termin ważności wizy na świadectwie pochodzenia nie może przekraczać trzech miesięcy od daty jej wystawienia w krajach europejskich, czterech zaś miesięcy w krajach pozaeuropejskich.

Konsulat nie jest upoważniony do prolongaty wizy na świadectwie pochodzenia towarów.

W wyjątkowych przypadkach Ministerstwo Skarbu może w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu zezwolić w drodze wyjątku na przedłużenie terminu ważności wizy, jeżeli strona zainteresowana zapomocą dokumentów przewozowych lądowych lub morskich udowodni, że towary, do których stosuje się świadectwo pochodzenia, były nadane do przewozu przed wygaśnięciem terminu ważności wizy.

§ 15.

Podwójne świadectwa pochodzenia towarów.

W przypadkach, gdy towar, pochodzący z kraju traktatowego, t. j. kraju, który zawarł z Polską umowę handlową, po wysłaniu z kraju pochodzenia przed przyjściem do Polski, zostaje uszlachetniony w drugim kraju traktatowym, tak że uszlachetnienie to nie powiększa wartości jego przynajmniej o 50%, zniżki konwencyjne mogą być przyznane na podstawie podwójnych certyfikatów (kraju produkcji i kraju uszlachetnienia), które powinny odpowiadać następującym warunkom:

a) być wystawione przez uprawnione do tego instytucje i wizowane przez konsulaty polskie;

b) wykazywać jako odbiorcę towaru firmę, mającą siedzibę na polskim obszarze celnym;

c) certyfikat kraju pochodzenia towaru, oprócz ogólnych danych, przewidzianych dla wszystkich certyfikatów wogóle, powinien zawierać wzmiankę, że wysyłany towar, przed doręczeniem odbiorcy na polskim obszarze celnym, ma być uszlachetniony (podać rodzaj uszlachetnienia, kraj, nazwę i rodzaj firmy uszlachetniającej) i że wskutek uszlachetnienia cechy jego i waga ulegną zmianie. Pożądane podanie choć w przybliżeniu wagi uszlachetnionego towaru;

d) certyfikat kraju uszlachetnienia powinien wykazywać, gdzie (w jakim kraju i firmie) towar został wyprodukowany, jego cechy i wagę surową oraz cechy i wagę po uszlachetnieniu.

§ 16.

Przesyłki, objęte jednem świadectwem pochodzenia towarów.

Świadectwo pochodzenia powinno być wystawione na każdy dokument przewozowy lub na każdą przesyłkę oddzielnie.

Przy przesyłkach pocztowych i aeroplanowych jedno świadectwo pochodzenia może obejmować nie więcej, jak trzy paczki pocztowe, nadane jednocześnie do jednego adresata.

UWAGA: Ograniczenie, dotyczące ilości przesyłek pocztowych, dopuszczalnych za jednem świadectwem pochodzenia, wypływa z organizacji służby pocztowej.

Z zagranicy nadsyłane były dawniej przesyłki pocztowe, zaopatrzone w zbiorowe, t. zw. sumaryczne świadectwa pochodzenia, nieraz na sto sztuk; działo się to zapewne dla zaoszczędzenia opłat konsularnych za wizę.

Zbiorowe świadectwa bardzo komplikują odprawę przesyłek; przesyłki, odnoszące się do jednego zbiorowego świadectwa, przybywają zwykle w różnym czasie, co powoduje konieczność trzymania świadectw w ewidencji przez czas dłuższy oraz ustalenie tożsamości przesyłek przy następnych rewizjach, przyczem nieuniknione są nieporozumienia, reklamacje ze strony odbiorców i t. p. Poza tem, ponieważ termin pozostawania w urzędach pocztowych nieclonych przesyłek jest ograniczony, zdarza się często, że część przesyłek, która nadeszła już do urzędu, trzeba oclić, nie czekając na pozostałe przesyłki lub też zwrócić je z powrotem zagranicę. Prócz tego magazynowanie wielkiej ilości przesyłek w urzędach pocztowych jest albo wręcz niemożliwe, albo przysparza urzędom zbyt wiele kłopotu i powoduje niedokładność w ich doręczaniu.

Ograniczenie ilości pocztowych przesyłek zrobione w myśl regulaminu wykonawczego do każdocześnie obowiązującej międzynarodowej umowy o paczkach pocztowych (obecnie umowy sztokholmskiej z 1924), ze względu na brak technicznego przystosowania urzędów pocztowych do gromadzenia w swych lokalach większych ilości przesyłek, leży w interesie samych adresatów, co należy podkreślać przy wizowaniu świadectw.

§ 17.

Czas przedstawiania świadectw pochodzenia urzędowi celnemu.

Świadectwa pochodzenia winny być przedstawione urzędowi celnemu jednocześnie z deklarowaniem towaru.

§ 18.

Odpisy świadectw pochodzenia i faktur.

Przy wizowaniu świadectwa pochodzenia należy przedstawić urzędowi wizującemu również kopję świadectwa oraz kopję faktury, które przechowuje się w aktach łącznie z właściwą korespondencją.

§ 19.

Wizowanie zaświadczeń o analizie towarów.

Zaświadczenia o analizie próbek towarowych mogą być wizowane przez konsulaty.

Na zaświadczeniach takich konsulat udziela wizy według załączonego sub 5/wzoru.

Wiza taka ma stwierdzać, że instytucja, dokonywająca analizy, jest do tego uprawniona na podstawie przepisów kraju urzędowania konsulatu.

Wizę tę umieszcza się na dokumencie analizy, załączona zaś próbka towarowa winna być zaopatrzona w pieczęć konsulatu i oznaczona numerem wizy.

Wizowanie zaświadczeń o analizie masy drzewnej w papierze, wymagane w myśl rozporządzenia z 31 sierpnia 1925 (Dz. Ust. Rz. P. Nr 92, poz 647) uskutecznia konsulat tylko na podstawie orzeczenia zawodowej urzędowej instytucji badań. Orzeczenie własne, ani też deklaracja firmy zainteresowanej nie są wystarczające do udzielenia na nich wizy konsularnej.

§ 20.

Legalizacja podpisów instytucji, wystawiającej świadectwo pochodzenia.

W przypadkach, gdy strona domaga się wizowania świadectwa pochodzenia, zbędnego dla naszych urzędów przy odprawie celnej, należy tylko legalizować podpis instytucji, wystawiającej to świadectwo.

Strony należy w tym przypadku poinformować, że legalizacja podpisu nie wywołuje tych skutków co wiza.

§ 21.

Duplikaty świadectwa pochodzenia może konsulat wydać w wyjątkowych przypadkach, gdy eksporter udowodni, że świadectwo pochodzenia zostało zagubione oraz że odnośny towar został faktycznie wysłany.

§ 22.

Opłaty konsularne.

Opłaty konsularne za wykonywanie poszczególnych czynności, omawianych w niniejszych przepisach, ustalone są w taryfie opłat konsularnych z 1 kwietnia 1928 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 49, poz. 474). A wynoszą one:

Przedmiot opłaty	Pozycja T. O. K.	Wysokość opłaty w złotych
1) Wizowanie świadectwa pochodzenia celem uzyskania zniżki celnej konwencyjnej (§ 2, lit. a) oraz celem zastosowania ulgi celnej § 2, lit. b)	22 lit. a)	1% od rachunku, dotyczącego danej przesyłki, lecz nie więcej niż zł 86 i nie mniej niż zł 3.50
2) Wizowanie świadectwa pochodzenia w celu stwierdzenia pochodzenia towaru (§ 2, lit. c).	22 lit. b)	1.—
3) Wizowanie świadectwa pochodzenia kraju uszlachetnienia (§ 15, lit. d)	23	2.—
4) Wizowanie zaświadczenia o analizie towarów (§ 19)	57	15.—
5) Legalizacja świadectwa sprawdzenia (§ 11)	57	15.—
6) Legalizacja podpisu instytucji, wystawiającej świadectwo pochodzenia (§ 20).	57	15.—
7) Powtórne wizowanie świadectwa pochodzenia towarów (duplikatu)	23	2.—

WYWÓZ.

Świadectwo na towary, pochodzenia polskiego, przy wywozie zagranicę wystawiane są przez instytucje i władze, uprawnione do tego przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Świadectwa takie wystawiane są według przepisów, ustalonych przez poszczególne państwa przeznaczenia towarów.

Do wystawienia takich świadectw upoważnione są następujące instytucje, organizacje i urzędy:

1) Izba Handlowa i Przemysłowa we Lwowie,
2) „ „ „ w Krakowie,
3) „ „ „ w Brodach,
4) „ „ „ w Bielsku,
5) Izba Przemysłowo-Handlowa w Bydgoszczy,
6) „ „ „ w Grudziądzu,
7) „ „ „ w Poznaniu,
8) „ „ „ w Toruniu,

9) Izba Handlowa w Katowicach,
10) Izba Przemysłowo-Handlowa w Warszawie,
11) Wielkopolska Izba Rolnicza w Poznaniu,
12) Pomorska Izba Rolnicza w Toruniu.
13) Śląska Izba Rolnicza w Katowicach,
14) Izba Handlowa w Gdańsku (Handelskammer zu Dantzig),
15) wszystkie urzędy wojewódzkie,
16) Komisarz Generalny Rz. P. w Gdańsku,
17) Stowarzyszenie Kupców Polskich w Warszawie, Szkolna 10,
18) Centralny Związek Polskiego Przemysłu Górnictwa, Handlu i Finansów w Warszawie, Chmielna 2,
19) Związek Kupców, Centrala w Warszawie, Senatorska 22,
20) Giełda Zbożowo Towarowa w Warszawie,
21) Związek Przemysłu Włókienniczego w Państwie Polskiem w Łodzi,
22) Centralne Towarzystwo Rolnicze w Warszawie, Kopernika 30,
23) Syndykat Rolniczy w Warszawie, Kopernika 30,
24) Związek Polskich Organizacyj w Warszawie,
25) Związek Eksportowy Polskiego Przemysłu Włókienniczego w Łodzi,
26) Krajowy Związek Przemysłowców Włókienniczych w Łodzi,
27) Związek Przemysłu Chemicznego Rz. P. w Warszawie,
28) Polski Związek Przemysłowców Metalowych w Warszawie,
29) Związek Przemysłowców Obwodu Białostockiego w Białymstoku,
30) Izba Handlowo-Polsko-Węgierska w Warszawie,
31) Izba Handlowa Polsko-Italska w Warszawie,
32) Izba Handlowa Polsko-Austrjacka w Warszawie,
33) Izba Handlowa Polsko-Grecka w Warszawie,
34) Izba Handlowa Polsko-Belgijska w Warszawie,
35) Izba Handlowa Polsko-Japońska w Warszawie,
36) Izba Handlowa Polsko-Amerykańska w Warszawie,
37) Izba Handlowa Polsko-Francuska w Warszawie.

Załącznik Nr. 1.

Nr.

(oznacza instytucja, wystawiająca świadectwo pochodzenia).

ŚWIADECTWO POCHODZENIA.

Izba Handlowa i Przemysłowa w na podstawie wiarogodnych dokumentów, przedstawionych przez p.

kupca / przemysłowca zamieszkałego w stwierdza, że poniżej wyszczególnione towary, wysyłane do Polski pod adresem p.

kupca / przemysłowca w droga lądowa / statkiem (nazwa statku)-

są produktami a) pochodzenia / przemysłu (nazwa kraju)

b) przetworzonemi w i nie mniej jak 50% ogólnej wartości towaru przypada na koszty robocizny i surowców (nazwa kraju).

Znaki i numery	Ilość i rodzaj przesyłek	Wyszczególnienie towaru	Waga brutto	Waga netto	Wartość

(Miejscowość) dnia

(Podpis i pieczęć instytucji, wystawiającej świadectwo).

Załącznik Nr. 2

Nr. ....

Nr. ....

of the institution executing the certificate of origin.

Numer instytucji, wystawiającej świadectwo pochodzenia.

CERTIFICATE OF ORIGIN
ŚWIADECTWO POCHODZENIA

I, (member or manager of the firm or corporation) ....
Ja, (członek lub zarządca firmy lub korporacji)

....
(name of individual and title) (nazwisko i tytuł)

exporter of the merchandise described below, do solemnly and truly declare,
eksporter poniżej wyszczególnionych towarów, uroczyście oświadczam,

that the said merchandise (is the growth of) (has been finished in) (has been manufactured in) the United States,

że te towary są produktami (pochodzenia) (przemysłu) (przetworzonemi) w Stanach Zjednoczonych,

of North America, and that not less than 50 per cent of the total value of the
Ameryki Północnej, i że nie mniej jak 50 procent ogólnej wartości

goods represents the cost of labor and raw material in the United States,
towaru przypada na koszty robocizny i surowców w Stanach Zjednoczonych

and that the said merchandise is correctly described as follows:
oraz że poniższe dane, dotyczące towaru, są zgodne z prawdą:

Port of shipment ....
Port wyjścia

On steamship ....
Okrętem (name of steamship) (nazwa okrętu)

Name of shipper ....
Nazwisko wysyłającego (indicate whether merchant or manufacturer)
(podać kupiec czy przemysłowiec)

Address of shipper ....
Adres wysyłającego

Consignee in Poland ....
Nazwisko odbiorcy w Polsce (indicate whether merchant or manufacturer)
(podać kupiec czy przemysłowiec)

Address of consignee in Poland ....
Adres odbiorcy w Polsce

Dated ....

Marks and Numbers Znaki i numery	No of Packages or Cases Ilość przesyłek	Description of the Commodities Wyszczególnienie towaru	Weight Waga Cross Brutto	Weight Waga Net Netto	Value Wartość

.... Signature of Exporter Podpis eksportera

Subscribed and sworn to before me this .... day of .... 19 ....
Zeznano i zaprzysiężouo przede mną miesiąca roku

....

.... (Notary Public)

CERTYFICATION BY CHAMBER OF COMMERCE.

ZAŚWIADCZENIE IZBY HANDLOWEJ.

.... 19 ....

a recognized Chamber of
jako uznana Izba

commerce has exemined the manufacturers invoice or shippers affidavit
Handlowa po zegzaminowaniu rachunków (invoce) fabrykanta lub

concerning the origin of the merchandise, and accordiug to the best of
zaprzysiężonego zeznauia wysyłającego odnośnie do pochodzenia towarów

its knowledge and belief, finds the products named originated in the
stwierdza, że według ich przekazania i wiedzy wyszczególnione towary są

United States of North America.
pochodzenia Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Signature and seal of the institution executing the Certificate of Origin

Podpis i pieczęć instytucji zaświadczającej świadectwo pochodzenia.

W I Z A.

Stwierdzam, że wyżej podpisana instytucja ....
jest upoważniona do wystawiania świadectw pochodzenia i że przytoczone w powyższem świadectwie pochodzenia dane wydają mi się wiarogodne i prawdziwe.

Nowy-Jork .... 19 ....   Wiza ważna do dnia .... 19 ....

Pobrano opłaty ....

Konsul Generalny

Załącznik Nr. 3.

WIZA

Nr.

Stwierdzam, że wyżej podpisana instytucja ....
...., jest upoważniona do wystawiania świadectw pochodzenia i że przytoczone w powyższem świadectwie pochodzenia dane wydają mi się wiarogodne i prawdziwe.

Wiza ważna do dnia ....

Pobrano opłaty ....

(Miejscowość) .... (data) ....

(Podpis i pieczęć)

Załącznik Nr. 4.

WIZA

Nr. ....

Wizowano w urzędzie konsularnym Rz. P. w ....
w myśl § 1 rozporządzenia z 10 lutego 1928 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 15, poz. 113).

Nie dotyczy zniżek celnych.

Wiza ważna do dn. ....

Pobrano ....

(Miejscowość) .... (data) ....

(Podpis i okrągła pieczęć urzędu konsularnego)

Załącznik Nr. 5.

WIZA

Nr. ....

Stwierdzam, że wyżej podpisana instytucja, uprawniona jest do wystawiania urzędowych zaświadczeń o przeprowadzeniu analizy towarowej zgodnie z obowiązującemi krajowemi przepisami oraz autentyczność pieczęci i podpisów osób, upoważnionych do podpisywania powołanej instytucji.

Wiza ważna do dnia ....

Pobrano opłaty ....

(Miejscowość) .... (data) ....

(Podpis i okrągła pieczęć urzędu konsularnego)

TREŚĆ: 96. Rozporządzenie w sprawie przepisów o świadectwach pochodzenia towarów dla urzędów podległych Ministerstwu Spraw Zagranicznych.

Zakłady Drukarskie F. Wyszyński i S-ka, Warecka 15.